

Post-Its

El nou poemari de Jordi Julià ens presenta petites dosis de vides anònimes

Com que la memòria, a voltes, ens pot jugar males passades, des de la nit dels temps ens hem anat inventant estratègies per tal de tenir-la a ple rendiment. Evitar errades i oblits és una aspiració que molta gent voldria assolir fins a la fi dels dies. I aquests enginyers per a mantenir intacta, activa i precisa la memòria poden ser d'allò més sofisticat, o bé la cosa més simple del món. A partir d'aquesta darrera possibilitat, Jordi Julià (Sant Celoni, 1972) basteix el seu nou artefacte poètic. Amb el poemari titulat *Post-Its* (Meteora, 2016), el poeta in-

tenta retenir tot un cúmul d'avisos, anotacions, llistes, apunts... que esdevenen una mostra parcial, esbiaixada, de la realitat. Tenim la impressió que es vol construir un tot per mitjà de la suma de diminutes parcel·les de l'existència. Aquí, els éssers passen, fugaos i silencis, fent-nos l'ullet, com qui reclama una rialla de complicitat enfront d'una anècdota o d'un acudit. Ens arriben dosis d'informació no sabem exactament d'on. En efecte, coneixem el missatge però hem d'intuir, imaginar, la personalitat del receptor, i també la de l'emissor, que és desdibuixa davant nosaltres talment ombres fantasmagòriques o esperits emboirats. La imat-

Jordi Julià
Post-Its
METEORA, 2016

ge que ens persegueix és la d'aquests paperets grocs aferrats a la gelera o a la pantalla de l'ordinador: avisos i notes de coses pendents, llistats de demandes i desitjos, breus escrits que es fan servir per recolzar la memòria o esperonejar la consciència. Jordi Julià opta des del primer moment pel cop d'efecte i la troballa conceptual, atorgant al recull un ideari sòlid, una trama consistent i ben configurada, que perd força poètica en benefici del joc, de l'entreteniment. Aquests petits retalls d'una suposada realitat són les empremtes del pas d'unes vides que se'ns mostren opaques, desfigurades per una mirada sempre minimalista.